

APPENDIX VII.

Additiones et mutationes.

256.—Postmodum sequentia addenda esse videbantur.

Ad Form. I. Art. 12, pag. 213, Nota 1.—Ea quæ ibi ex Decr. S. R. C. 23 Sept. 1837 desumuntur, melius in specie quoad benedictionem fontis in Sabbato Sancto per Decr. ejusd. S. Congr. de 31 Jan. 1896 (*Act. S. Sed.* xxviii. 504) exprimuntur: “Instante Episcopo Anneciensi, ut . . . permittatur usus sacrorum Oleorum anno præcedente benedictorum usque ad Sabbatum ante Pentecosten exclusive, ne eo tempore absint a propriis Parœciis Rectores . . ., S. R. C. juxta votum commissionis liturgicæ rescribendum censuit: Parochus curet, ut Presbyter vel Clericus, si possibile sit in Sacris constitutus, nova Olea recipiat”—(minime laicus: cfr. Bened. xiv. *Inst.* 81, n. 5 et 6.). “Quodsi aliquod adhuc exstet impedimentum, idem Parochus vel per se vel per alium Sacerdotem benedicat fontem, sine sacrorum oleorum infusione, quæ privatim opportuno tempore fiet: *nisi aliquem baptizare debeat*; tunc enim in ipsa benedictione solemnè vetera olea infundat. Atque ita servari mandavit.” Scilicet olea vetera non sunt infundenda, nisi probabiliter prævidetur aliquem venturum esse baptizandum ante novorum oleorum adventum.

Ad Form. I. Art. 27, pag. 296, 297, III.—Sermo hic est de concessionibus *ad decennium*, et notandum, termino elapso et causa concessionum perdurante in more esse, ut Episcopus talia indulta proroganda curet, subditi vero prorogationem, licet nullo modo publicatam, factam esse præsumant, quin ulterius sine causa inquirent. Hoc etiam de aliis hujusmodi indultis ad certum tempus concessis valet.

Altera series additionum.

Haud pauca Decreta ultimo tempore ex Congregationibus Romanis emanarunt, quibus nonnulla in præcedenti Commentario modificata sunt. Hæc jam, referendo ad paginam ac lineam correspondentem, cum aliis quibusdam notis, in sequentibus exponuntur:

1) **Ad pag. 21, lin. 17,** adde: Nec debent eadem dicta de cumulatione extendi ad casus, in quibus cum impedimento natura sua publico aliud occurrit impedimentum occultum seu fori interni, nec ad casus, in quibus concurrat impedimentum dirimens cum impediendo, nisi hoc oriatur ex mixta religione, sponsalibus aut ex voto simplici perpetuæ castitatis. Ita S. C. de P. F. 31 Mart. 1872 et S. C. S. Off. 18. Aug. 1897 ap. *Act. S. Sed.* xxx. 284.—Ergo nec ad casum, in quo duo vel plura imped. occulta concurrunt. *Il Mon. eccl.* x. i. 160. Cfr. supra n. 251 in fin.

2) **Ad pag. 41, n. 30,** adde: Per Decr. S. C. S. Off. 24 Nov. 1897 declaratur et statuitur, “facultates omnes *speciales*,” ut illæ Formularum, “*habitualiter*,” i. e. in stata forma iterato, “a S. Sede Episcopis aliorumque locorum Ordinariis concessas non suspendi vel desinere ob eorum mortem vel a munere cessationem, sed ad successores Ordinarios transire ad formam et in terminis decreti a Sup. hac Cong. editi die 20 Februarii 1888 quoad dispensationes matrimoniales”—supra pag. 100 ad b.—Ex quo eruitur, omnes facultates Formularum nostris Episcopis concessarum, quia a S. Sede eis habitualiter conceduntur, ad Administratorem, et si terminus non sit elapsus, etiam ad Successorem transire, et juxta dicta n. 30. nec in eo, cui sunt communicatæ vel subdelegatæ morte aut cessante officio subdelegantis cessare. A Vicario Apostolico, licet sit Episcopus, dictæ facultates ad Successorem, eo quod non sit Ordinarius, minime transeunt, nisi Vicariatus in Diœcesin elevetur.

3) **Ad pag. 93.** Ex dictis de cumulatione (supra ad p. 21) sequi videtur, in dictis ad n. 66. impedimenta occulta non comprehendi et separatim eorum dispensationem peti posse, mentione non facta impedimenti publici.

4) **Ad pag. 96, n. 69.** Ex supra dictis de cumulatione, ea quæ hic sub *b* et *c* habentur, amplius non sunt attendenda.

5) **Ad pag. 98**, ante n. 71. Si litteræ supplices in quadam Congregatione Romana aut quodam tribunali proponendæ sunt, id (excepta S. C. de P. F. et S. Pœnit.) fieri non debet immediate per postam, sed aut per officialem S. Congregationis aut amicum in his negotiis versatum aut agentem pro obtinendis facultatibus accreditatum (ut e. g. est Mgr. Cadène, 181 via Coronari). Litteræ supplices aliquando (e. gr. si agitur de missa, de jejuniis) signanda etiam sunt a proprio Ordinario. Semper solvenda est taxa fixa, etiam agenti.

6) **Ad pag. 102**, lin. 8, post "corrigendus est" adde: "Item in casu, quo in supplica petebatur dispensatio super secundo ex uno, quarto ex altero ac demum item quarto ex tertio stipitibus provenientis consanguinitatis gradibus,—in rescripto S. Datarie autem dicebatur (confuse): super secundo in linea æquali ex uno, ac duplici quarto ex tertio stipitibus provenien. consang. gradibus: S. Pœn. interrogata, utrum Ordinarius debeat (ut in casu præcedenti) errorem rescripti corrigere, 2 Junii 1897 respondit: Facta correctione, acquiescat."¹

7) **Ad pag. 144**, lin. 2, ab i. adde: "Si vero defectus, quia dubius, sub conditione supplendus est, hoc probabiliter fieri potest quovis die et a quovis Episcopo, adhibitis solis solemnitatibus probabiliter necessariis ad valorem, eodemque die conferri possunt ordines tam majores quam minores." S. Alph. l. c.

8) **Ad pag. 159**, lin. 10, adde: "Quoad Form. III., art. 13., qui est ejusdem tenoris ac Form. I., art. 3. S. C. S. Off. 29 Jan. 1896, facto verbo cum SS^{mo}, e contra declaravit, facultatem in eo concessam extendi etiam ad Regulares."²

9) **Ad pag. 221**, nota 1. Cui adde: "Quod Pennacchi docet, concedi nequit, cum in eadem Const. l. c., ab absoluteptione excipiantur omnes censuræ Apostolicæ Sedi *speciali* modo reservatæ, inter quas ea est, quæ in hæreticos et Apostatas lata est." Cfr. *Il Mon. eccl.*, vol. x, P. i, p. 202.

10) **Ad pag. 230**, lin. 16, post *cessavit* adde: "Item ad censuras latas pro interno regimine Ordinum, coetuumque piorum pertinet excommunicatio Papæ (excluso etiam Pœn. Maj.) reservata ob violationem *secreti S. Officii* sive ab Officialibus

¹*Anal. eccl.*, vol. v. p. 494.

²*Act. S. Sed.* xxx. 122.

sive alio quodam commissam, qui vel ad hoc secretum admissus vel cui aliquid sub secreto S. Officii ab ista S. Congr. communicatum est." Cfr. *Il Mon. eccl.*, Vol. x, P. i., p. 174, 183. *Anal. eccl.*, Vol. v, 498.

11) **Ad pag. 238**, lin. 9, post *in suspicionem veniret* adde: "aut si pœnitenti valde durum est in gravi peccato permanere per tempus necessarium ad petitionem et concessionem facultatis absolvendi a reservatis." S. C. S. Off. 16 Junii 1897 ap. *Acta S. Sed.*, xxx, 123.

12) **Ad pag. 240**, lin. 15, adde: "Insuper in Diœcesi Quebecen. sub gravi prohibetur et Archiepiscopo reservatur:

1. Potuum inebriantium lege prohibita investio in provinciam Quebecensem; item cooperatio ad eam, eo e. gr. ut hi potus per se vel per alium sive in domo sua sive alibi occultentur aut aliquid fiat quo eorum transmissio legi subducatur; item emtio horum potuum illegitime investorum scienter facta.—2. Tempore electionum politicarum¹ vendere, dare vel distribuere potus cum intentione corrumpendi electores; item quævis attentatio libertatem electorum imminuendi sive ea fiat minando amissionem conditionis vel lucri cujusdam sive pacto illo tempore inito, licet postea exequendo; item votum suum eo tempore vendere aut aliquem facto relate ad electionem male tractare aut pecunia vel aliter votum alicujus quasi emere vel eum impedire a dando voto." (*Discipline de Québec*. ed. 2. de a. 1895. pag. 33.)

13) **Ad pag. 250**, lin. 10, addatur nota: "Causus hic juxta Decr. S. C. S. Off. 27 Junii 1866 in nulla generali concessione continetur (cfr. supra n. 140. IV.); ideo a nonnullis Theologis *specialissime reservatus* vocatur. Ex quo quidam inferunt, decisionem S. C. S. Off. de 23 Junii 1886, vi cujus in casibus etiam *specialiter* reservatis urgente periculo scandali vel infamie a quovis confessario absolutio directa dari potest (cfr. supra n. 144.), huic casui *specialissime* reservato applicari non posse. Attamen a S. Sede ipsa nullibi dicitur *specialissime* reservatus; e contra anno 1869 in const. *Apost. Sedis* in serie censurarum *speciali* modo S. Pontifici reservatarum enumeratur, et a Conrado Eubel O. Min., Penitentiario romano, rerum

¹Tempus hoc incipit cum electionis annunciatione publice et ex officio facta.

moralium apprime perito, sine hæsitatione tenetur,¹ hunc casum in decisione S. C. S. Off. cit. esse comprehensum. Ideo, salvo meliori, id quod supra pag. 249 seq. docetur, absque scrupulo in praxin deduci potest.”

14) **Ad pag. 277**, lin. 15, nota: “Pluribus Sacerdotibus præsentibus, qui sibi mutuo ad Missam ministrare possunt, hæc facultas ob defectum causæ applicari nequit.”

15) **Ad pag. 281**, lin. 20, post v. *Catechumenorum* adde: “i. e. usque ad Evangelium. Sed hæc restrictio hodie non amplius ubique est in usu; imo sæpe invitantur infideles ad S. functiones.”²

16) **Ad pag. 301**, post verba: *facultatibus gaudent* adde: “Nunc vero ex Decr. S. C. S. Off. 24 Nov. 1897, (quod cfr. supra pag. 461 in nota ad n. 30.) omnes facultates habitualiter a S. Sede concessæ, quarum administrator est capax, ab Episcopo defuncto ad eum transeunt.

17) **Ad pag. 315**, lin. 3, post *possit* adde: In hac consecratione vi potestatis adeptæ a sacerdote delegato etiam aqua et cementum ad firmandum lapidem super sepulcrum Reliquiarum benedici potest et debet cum formula Pontificalis Romani. Ita S. R. C. 21 Jan. 1898.³

18) **Ad pag. 318**, lin. 2, adde:

“Hoc autem in casu semper dari debet in loco, in quo auditur confessio sacramentalis. S. C. Ind., 30 Jan., 1896 ad 7.—Moniales S. Francisci in clausura degentes, quum infirmitate impediuntur, quominus ad Chorum vel confessionale accedant diebus festis, quibus impertiri solet absolutio generalis ex privilegio Ordinis, die 21 Maji 1892⁴ a Leone XIII. per Secretarium S. C. Ind. indultum perpetuum acceperunt, eandem absolutionem recipiendi in die infra Octavam, videlicet quando proprius Confessarius clausuram ingrediatur ad audiendam ægrotantium confessionem.”

19) **Ad pag. 320**, lin. 2, *parvæ statuæ* scil. ad formam numismatum, non aliæ, et illæ opinative tantum.

20) **Ad pag. 324**, lin. 4, adde:

“Aliæ piæ uniones seu societates, sub confraternitatum nomine minime venientes, quoad erectionem seu institutionem, quoad approbationem statutorum, quoad aggregationem et quoad publicationem

¹Linz. *Qu. Schr.*, 1890, p. 881.

²Ap. *Anal. eccl.*, vi. 23.

³Coll. *Prop.* n. 1841.

⁴Ap. *Can. Contemp.*, 1893, p. 53.

indulgentiarum comprehenduntur sub constitutione *Quæcumque*” (n. 189.) Ita S. C. Ind. 25 Aug. 1897 ap. *Act. S. Sed.* xxx. 277.

21) **Ad pag. 328**, ante “*Demum*” adde: “γ. Piæ uniones a Pretiosissimo Sanguine nuncupatæ in Stat. Foed. Americæ necnon in universa Canadensi regione erigi possunt in omnibus ecclesiis parochialibus nullo habito respectu ad legem distantiæ, alias juxta const. Clem. VIII. *Quæcumque* servandæ.” S. C. Ind. 3 Aug. 1895 ap. *Past. Bl.* 1897 p. 104.

22) **Ad pag. 334**, post *Nota II.* adde:

“Ad erectionem confraternitatum, puta SSmæ Trinitates, SSmi Rosarii, B. M. V. de Monte Carmelo vel a Virgine Perdolente aliarumve hujusmodi, quæ a Religiosis Ordinibus in suis respective ecclesiis eriguntur, necessarius est Ordinarii consensus tantummodo si agitur de confraternitatibus proprie dictis i. e. ad modum organici corporis et cum sacco institutis; si vero agitur de confraternitatibus late acceptis, satis provisum est per consensum præstitum ab Ordinario pro erectione Conventus Ordinis in Diœcesi.” Ita S. C. Ind. 25 Aug. 1897 ad ii. ap. *Act. S. Sed.* xxx. 277.

23) **Ad pag. 340**, lin. 4, post *imponendum* adde: “scilicet utendo peculiari formula (quam habes ap. *Act. S. Sed.* xxi. 433 et *A. E. Rev.* I. 233) ad hoc Scapulare benedicendum et imponendum, quin id ab aliis Scapularibus separari debeat.”¹

24) **Ad pag. 364**, lin. 3, (infra in textu) lege: “Vi indulti, quod pro Diœcesi Quebec. 8 Maji 1873 concessum est, in publico Viæ Crucis exercitio, si ob sedes immobiles et undequaque clausas, quibus ecclesia repletur, loci mutatio valde difficilis et quasi impossibilis redditur, sufficit, ut sacerdos in pulpito etc.” (*Discipline de Québec*, ed. 2, pag. 41.)

25) **Ad pag. 368**, III. adde: “Archieppus Quebecen. tamen facultatem indulgentiandi *Crucifixos* pro Via Crucis habet *delegabilem* suis sacerdotibus, adhibendam in Archidiœcesi. (Ibid. pag. 42 ad 3.)

26) **Ad pag. 393**, lin. 5. En Rescriptum, a Secretario B. Th. Garneau ex curia Archieppali benigne communicatum:

“Illme ac Rme Dne,

Quoad dubium ab A. T. litteris diei 29. elapsi mensis Maji propositum, atque sacramentalem confessionem attingens a neoconversis exigendam, observandum occurrit, responsum S. O.

¹S. Cong. Ind. 1 Mart. 1897 ap. *A. E. Rev.* xvii. 425.

Feriæ V. loco IV., diei 17 Xbris elapsi anni, licet Episcopis Angliæ tantummodo rogantibus datum, universalem legem continere, proindeque non solum in Anglia, sed in aliis etiam regionibus obligare.

Hinc patet, quod nullatenus permitti possit, ut prædictæ decisioni contraria sententia doceatur. Iterim Deum precor ut Te diu sospitem et incolumen servet.

Datum Romæ ex Aed. S. C. de P. F. die 12 Julii 1869.

Ad officia paratissimus

R. P. D. FRANCISCO BAILLARGEON,
Archiepiscopo Quebecensi.

AL. C. BARNABO, Pr.,
Joannes Simeoni Secretarius."

27) **Ad pag. 402**, lin. 8, post *Rosset n. 2502* adde: Episcopo Pittsburgensi, duos Vicarios generales habenti et facultatem utrumque subdelegandi petenti, S. C. de P. F. 22 Dec. 1896 petitem denegavit addens: "Si A. T. difficilem putat esse accessum ad Vicarium Generalem, si alibi resideat, et opportunius esse, ut facultates habeat aliquis, qui degat in Curia, potest . . . Sacerdotem in urbe residentiali habitantem Vicarium suum Generalem nominare, cui soli inter Vicarios ejusmodi poterunt dictæ facultates subdelegari." (*Am. Eccl. Rev.* xviii. 65, *Anal. eccl.* vi. p. 11.)

28) **Ad pag. 403**, lin. 4, adde: Iuxta Resp. S. C. de P. F. mox citatum terminus *locus remotus* in sensu mitiori, ac in textu exponitur, sumi poterit.

29) **Ad pag. 427**. 5.—Indultum suppositum non existit, sed in his impedimentis pro dispensatione Romam recurrendum est. Ita Rmus Secretarius cit.

30) **Ad pag. 430**. 4.—Indultum cit. juxta apographum Rmi B. Th. Garneau, Secretarii Archieppi Quebecensi, sequentes continet conditiones: "1. Ut alienationem suadeat necessitas aut evidens utilitas Ecclesiæ;—2. Ut occasio rei utiliter alienandæ prudenter timeri possit ne, interposita mora pro venia Apostolicæ Sedis obtinenda, interea temporis elabatur;—3. Ut pretium rei alienatæ fructiferum perpetuo reddatur favore Ecclesiæ per aliquod utile et tutum investimentum;—4. Ut sequuta alienatione de eadem ac de pretii investimento certior reddatur Aplæ Sedes."

31) **Facultates** ex indulto S. Sedis ab Archiepiscopo Neo-Eboracensi *Capellanis militum navium Statuum Federatorum* communicari et ab Episcopis loci commorationis eorum prorogari solitæ. (Transcriptæ ex periodico *American Eccl. Review*, Vol. XVII. pag. 404 seq.)

NUM. I.

N. Dei et Apostolicæ Sedis Gratia Episcopus N. . . .

Tibi dilecto Nobis in Christo . . . nostræ Diœcesis Sacerdoti, attento bono testimonio de vita, moribus aliisque requisitis nobis facto, potestatem tribuimus:

1. Prædicandi verbum Dei in Ecclesiis nostræ Diœcesis de consensu superiorum earundem, pariter in Diœcesi nostra Confessiones Sacramentales Christifidelium excipiendi, non tamen Monialium, Oblatarum, puellarum, aliarumque in Monasteriis aut Conservatoriis degentium,¹ et confitentibus, quantum spiritus et prudentia suggesserit pro qualitate criminum et pœnitentium facultate, salutates et convenientes satisfactiones iniungendi, et beneficium absolutionis impendendi, præterquam a censuris in Bulla *Apostolicæ Sedis*, reservatis,² monentes Te, ut quæ pro recta huius Sacramenti administratione per Ss. Canones, Tridentinam Synodum, Constitutiones Apostolicas, præcipue summorum PP. Gregorii XV., et Benedicti XIV., contra sollicitantes ac Rituale Romanum sancita, vel alias ordinata accurate observes.

2. Absolvendi ab omnibus casibus et censuris Nobis reservatis.

3. Item ex speciali delegatione SSmi Domini Nostri Papæ, absolvendi ab hæresi, et apostasia a fide, et a schismate, etiam Ecclesiasticos tam Sæculares, quam Regulares,³ et ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in constitutione *Apostolicæ Sedis* specialiter contentis, nunquam vero personam complicem in peccato turpi contra sextum Decalogi præceptum commisso.⁴

4. Item restituendi ius petendi debitum amissum.⁵

¹ Ergo audire eas potest, quæ extra monasterium versantur.

² Sed cfr. infra ad 3.

³ Rationem hujus vide supra pag. 13. n. 7.

⁴ Exceptis etiam casibus specialissime reservatis. Cfr. p. 230, ad IV.

⁵ Cfr. supra, p. 191.

5. Item dispensandi et commutandi in alia pia opera vota simplicia ex rationabili causa, exceptis tamen votis castitatis et religionis.¹

6. Item dispensandi, quando expedire videbitur, poenitentes milites, vel ad exercitum maritimum pertinentes super esu carniū, ovorum, et lacticiniorum tempore ieiuniorum et Quadragesimæ, vel aliis diebus abstinentiæ per annum.²

7. Item munia parochialia exercendi, atque Sacramenta parochialia administrandi in Sacellis et locis, in quibus milites et aliæ personæ ad exercitum maritimum ut supra pertinentes sacris adfuerint, ea tamen lege, quod in administratione Sacramenti matrimonii a Parocho, vel Missionario loci ubi versaris semper dependere debeas.

8. Item concedendi Indulgentiam plenariam primo conversis ab hæresi, atque etiam fidelibus quibuscumque in articulo mortis, qui saltem contriti sint, si confiteri nequeant.³

9. Benedicendi *ad quinquennium* extra Urbem⁴ Coronas precatorias, Cruces, et sacra numismata, iisque applicandi indulgentias iuxta folium typis impressum atque insertum necnon D. Birgittæ nuncupatas.⁵

10. Benedicendi paramenta et alia utensilia ad Sacrificium Missæ necessaria, ubi non interveniat unctio.⁶

11. Recitandi matutinum cum laudibus diei sequentis duabus horis post meridiem elapsis,⁷ atque insuper recitandi Rosarium, si divinum officium ob aliquod legitimum impedimentum recitare non valeas.⁸

12. Tenendi et legendi libros prohibitos ab Apostolica Sede etiam contra Religionem ex professo agentes, ad effectum eos impugnandi, quos tamen diligenter custodias ne ad aliorum manus deveniant, exceptis astrologicis, iudiciariis, superstitionis, ac obscenis.⁹

13. Celebrandi Missam super altari portatili in terra in locis tamen, in quibus non adsint Ecclesiæ, vel Oratoria privata, vel non pateat accessus ad Ecclesias, et per mare in navibus, et

¹ Cfr. pag. 159.

³ Cfr. pag. 253. Benedictio papalis, p. 255.

⁴ Romam.

⁶ Cfr. pag. 213.

⁸ Cfr. pag. 290.

² Cf. pag. 293, 297. II.

⁵ Cfr. pag. 319-23.

⁷ Cfr. pag. 306.

⁹ Cfr. p. 308.

quatenus opus sit cum assistentia alterius Sacerdotis, dummodo sit aer serenum et mare tranquillum.¹

14. Faciendi Sacrum una hora ante auroram, vel una post meridiem.²

15. Utendi indulto personali perpetuo altaris privilegiati ter in hebdomada, dummodo huius indulti intuitu nihil præter consuetam eleemosynam percipias.³

16. Vescendi per iter et in locis, ubi necessitas, ac salutis incommoda exegerint, carnibus, ovis, et lacticiniis in die ieiunii, vel a tua Regula, vel ab Ecclesia præscripti, ita ut ob salutis incommoda etiam ab observantia ieiunii exemptus remaneas, omni tamen scandalo remoto.

17. Præsentibus valituris ad . . . intra Diocesium nostram; quod si e nostra Diocesi ad aliam vocatus fueris, ut ibi militum saluti prospicias, Nos de speciali SSmi Domini Nostri Leonis PP. XIII. auctoritate sub die 4 Iulii, 1888, commissa, omnes et singulas facultates prædictas confirmamus tam pro tempore itineris a te una cum militibus peragendi, quam pro duobus mensibus a die in quo ad stationem exercitus tibi assignatam perveneris computandis, si pro locorum qualitate statim, vel paucos post dies sistere te commode minime poteris Ordinario loci, ut ab illo facultates easdem consequaris; alias enim ad id te omnino teneri declaramus, cum eatenus tantum ad prædictos duos menses facultates tibi concessæ intelligantur, quatenus iis reapse ob Ordinariorum absentiam vel distantiam indigueris, eoque tempore elapso omnem vim sint amissuræ, nisi sit impossibilis etiam per nuntios, vel epistolas ad Ordinarium recursus, quo in casu et durante huiusmodi impossibilitate, Sanctitas Sua prorogationem dictarum facultatum tenere præsentium benigne concedit, onerata conscientia tua super veritate impossibilitatis.

18. Scias insuper te Ordinariis locorum in quibus propter curam spiritualem militum versari debueris in omnibus esse subiectum, et nullatenus tibi licere contra ipsorum decreta vel etiam facultatum privationem ad sæcularis vel militaris auctoritatis præsidium confugere sub poenis et censuris in huiusmodi appellantes a iure latis.

¹ Pag. 277-79.

² P. 275.

³ P. 260 seq.

Formula prorogationis earundem facultatum ab Episcopis extra Diocesim Neo-Eboracen. faciendæ.

NUM. II.

Utentes potestate nobis a SSmo Domino Nostro . . . sub die 4 Iulii, 1898, facta, omnes et singulas facultates supra memoratas prorogamus et concedimus Tibi . . . ad diem . . . intra Diocesim nostram. Quod si interim extra Diocesim ad novam Militum stationem vocatus fueris vim suam hæ facultates habebunt tempore itineris, et per duos menses post diem adventus ad stationem prædictam sub conditionibus superius expressis et non ultra.

Datum.

32) **Ad pag. 311**, lin. 2. "Vicarii Capitulares et Administratores Diocesum, dum obligatio Episcoporum adhuc incerta fuit, a S. R. C. 12 Nov. 1831 ad 23. non obligabantur ad missam pro populo. Idem hucusque quoad eos tenuerunt graves quoque Auctores; at juxta id, quod docet *Il Mon. eccl.* X. I. pag. 209 et 259, hoc amplius teneri nequit. Nam sicut declarata per Ben. XIV. const. *Cum semper* obligatione parochorum etiam horum Vicarii perpetui et temporanei ad idem obligabantur, ita nunc, postquam per S. C. C. 9. Julii 1881 et const. Leonis XIII. *In suprema* 8. Juni 1882 obligatio Episcoporum quoad missam pro populo determinata est, ex eadem ratione Vicarii Capitulares et Administratores Diocesum ad eam tenentur, æque ac Episcopi ipsi, quorum vices gerunt, prouti hoc pro Vicariis vicem Episcoporum residentialium tenentibus jam decidit S. C. de P. F. 23. Mart. 1863 (C. Pl. B. II. p. CXLVIII. Decr. III. ad 1.)."

33) **Ad pag. 403**, lin. 22. Nota sub. v. *Demum* nunc in contradictorium est vertenda. Nam cum facultates Apostolicæ habitualiter concessæ respectu mortis et amotionis subdelegantis ex Decr. S. C. S. Off. 24 Nov. 1897 (supra sub 2) naturam facultatum realium (n. 39.) induant, non est, cur subdelegationes morte vel amotione subdelegantis cessent.

INDEX ALPHABETICUS.

[Numerus paginam indicat.]

- Abjuratio** ab hæresi 221 (3); — formula 223.
Abortus quoad irregularitatem 154.
Absentes quoad confrat. 337.
Absolutio ad effectum et ad cautelam 63; — a censuris in dispens. 101, 103, 104, 109, 389; — ab hæresi et schismate 218; — a censuris reservatis 229, 231, 244; — a reservatis in art. mortis 237; — extra eum 238; — peregrinorum 241; — in foro interno valens pro externo 245; — absentis et ignari 246; — complicitis 247.
Absolutio generalis Regularium et Tertiar. 317.
Abstinentia a carnibus 292; — indulta 295.
A catholicis carnes 311.
Acceptio facultatis obtentæ 48.
Adeps 296.
Administrator Diocesim 37, 300, 464 (16), 470 (32).
Ætas Ordinandorum 158, 309, 462 (8).
Affinitas in 2. 3. et 4. gradu 174; — in 1. et 3. gradu 179; — superveniens 191; — illicita occulta 376; — publica 410; — in matr. mixtis 389; — in 1. gradu 407; — in 1. et 2. gradu 408; — in 2. æquali 409.
Aggregatio confrat. 332.
Agreement in matr. mixtis 125.
Altare privilegiatum 260; — locale 261, 318; — personale 262, 263; — portatile 313; — omnia altaria privilegiata 319; — execratur 277 (3); — altarium lapides per sacerdotem consecrantur 312; — altarium portatilius minus recte consecratarum per sacerdotem revalidatio 314 (4).
Appositio manus S. Pontificis 56, 103 (75), 390.
Aqua baptismalis 429 (18).
Arbor genealogica 181.
Articulus mortis: concubinariorum dispensatio 80; — absolutio 237; — indulgentiæ plenariæ 253; — Benedictio papalis 254.
Assistentia passiva et activa in matr. 384.
Aurora quoad Missam 276.
Banna in matr. mixtis 384.
Baptismus præsumptivus in matr. mixtis 391.
Benedictio Papalis in art. mortis 254; — extra art. mort. 315.
Benedictio cum indulgentia plenaria pro Tertiaris etc. 317.
Beneficium 171.
Bigamia: irregular. 152 (c.), 153.
Binatio missæ 269.
Cæcutientes quoad Missam 153.
Calicis per Sacerd. consecratio 312.
Campanæ 373.
Canada: legitimatio per subsequens matr. 183 (7); usus carni in Quadrag. 298; mulctæ in dispens. matr. 303; Formula T. 426. Cfr. **Quebec**.
Cancellarius: taxa 304.
Caput "Licet" 37, 150, 231.
Carnem acatholicis 311.
Casus Papales 226; — Episcopales 228, 233; — Regularium 228.
Causa dispensationis 58; — ea cessante dispensatio quandoque cessat ib.; — quando debeat existere 60; — dubia 76; — proportionata 76, 77; — causæ pro disp. matr. 78 seq.; — in gradibus proximis 80; — in matr. contract. 112, 387;